

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202435
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113202435.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci navrhovateľa: L. B., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, Bratislava, právne zastúpená: Marko & Overton-Fox, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne nám. č. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 603 481, o zaplatenie 10.075 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 10.075 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z tejto sumy od 11.1.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 604,50 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania titulom právneho zastúpenia vo výške 2005,64 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, na úcte právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 24.1.2013 domáhal proti odporcovi zaplatenia istiny vo výške 10.075 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z tejto sumy od 11.1.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je podielový spoluvlastník pozemku nachádzajúceho sa v meste Bratislava, okres BA IV, k.ú. C. - pozemok parc. č. 1859, orná pôda o výmere 3419 m², zapísaný na LV č. 2789 v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava s podielom o veľkosti 1. Odporca je vlastníkom nehnuteľností postavených na pozemku v spoluvlastníctve navrhovateľa: a to dom penzión pre dôchodcov, Na Baráne 5 a vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou (parkovisko, výmenníková stanica, lavičky). Časť pozemku je zastavaná komunikáciou na ulici Havlekova a cez pozemky sú vedené trasy technickej infraštruktúry (pre nehnuteľnosť odporcu). Predmetná stavba je v katastri nehnuteľností evidovaná ako jedna stavba s jedným súpisným číslom, ktorej výlučným vlastníkom je odporca. V minulosti k vysporiadaniu vzťahu k pozemkom v spoluvlastníctve navrhovateľa nedošlo. Odporca však vlastní a užíva stavby na tomto pozemku. Navrhovateľ v minulosti opakovane ponúkol predmetné pozemky v jeho spoluvlastníctve na predaj odporcovi, avšak ten ostal voči nemu nečinný. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že časť parcely v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa vo výmere 150 m² užíva spoločnosť BARESTO s.r.o.. Medzi účastníkmi konania tiež nie je sporné, že nehnuteľnosť vo vlastníctve odporcu má charakter stavby, ktorá prešla do vlastníctva odporcu z vlastníctva štátu. Navrhovateľ poukázal na zák. č. 66/2009 Z.z., podľa ktorého odporcovi vznikol k pozemkom navrhovateľa právny titul. Navrhovateľ vecné bremeno v súlade so zákonom trpí, avšak vecné bremeno nevzniká bezodplatne. Iný výklad by predstavoval porušenie čl. 20 odsek 4 Ústavy, ktorá vyžaduje pri nútenom obmedzení

vlastníckeho práva poskytnutie primeranej náhrady. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 31/04 z 17.12.2004. Citovaný zákon č. 66/2009 Z.z. vytvára priestor pre komplexné vyriešenie vzťahov k pozemku do budúcnosti v rámci pridelenia náhradného pozemku alebo pozemkových úprav. Zákon predpokladá, že vlastníci pozemkov zastavaných stavbami vo vlastníctve miest a obcí získajú náhradné pozemky. Potreba vecného bremena a platby za jeho zriadenie odpadne až po tom, ako odporca prestane užívať pozemok navrhovateľa, pretože navrhovateľ získa iný nezaťažený pozemok. Do tohto okamihu je odporca povinný platiť odplatu. Navrhovateľ do dnešného dňa náhradný pozemok nedostal a vzhľadom na rozlohu pozemkov, ktorých je spoluvlastníkom a ich polohu bude zabezpečenie náhradných pozemkov problematické. Odporca navrhovateľovi náhradný pozemok doposiaľ ani neponúkol, hoci citovaný zákon predpokladá práve aktivitu zo strany vlastníka stavby. Všeobecná hodnota vecného bremena za užívanie parcely v spoluvlastníctve navrhovateľa zo strany odporcu (pri zohľadnení výmery 150m² užíwanej iným subjektom) za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012 bola ustálená súdnym znalcom v znaleckom posudku č. 15/2012 spolu vo výške 40.300 Eur. Pri podiele 1 predstavuje hodnota vecného bremena sumu 10.075 Eur. Navrhovateľ sa pokúša o mimosúdne riešenie sporu. Odporcu vyzval na zaplatenie odplaty od 10.1.2013 avšak odporca na uvedené nereagoval, čím sa dostal odo dňa 11.1.2013 do omeškania s platením peňažnej sumy. Tiež poukázal na to, že oprávnenosť nároku za rovnakej skutkovej a právnej situácii potvrdil Okresný súd Bratislava I vo viacerých svojich rozhodnutiach (7C/172/2011, 8C/2/2011, 10C/46/2011, 11C/2/2011, 12C/47/2011, 15C/2/2011, 16C/2/2011, 25C/2/2011, 25C/47/2011), pričom poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.5.2012, č.k. 6Co/154/2012-113.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním doručeným súdu dňa 26.4.2013, v ktorom uviedol, že odporca je vlastníkom budovy súpisné číslo 2976 - Penzión pre dôchodcov. Vlastníctvo k danej budove na odporcu prešlo v rámci decentralizácie štátnej správy podľa § 2 zák. č. 138/1991 Zb.. Odporca sa v rámci decentralizácie stal vlastníkom mnohých stavieb na nevysporiadaných pozemkoch, ktoré na neho preniesol štát bez poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré by mu umožnili odškodniť vlastníkov týchto pozemkov. S výškou vecného bremena nesúhlasí, pretože pozemok registra „E“ par. č. 1859 nevyužíva za účelom podnikania, ale výlučne vo verejnom záujme. Ďalej uviedol, že namieta výmeru pozemku registra „C“ par. č. 610/31 nakoľko pri užívaní tohto pozemku nedochádza k bezdôvodnému obohateniu. Podľa LV č. 2789 je vlastníkom pozemku „C“ parc. č. 610/31 R. W. v spoluvlastníctvom podiele 1, L. B. v spoluvlastníckom podiele 1 a odporca v spoluvlastníckom podiele 1. Podľa mapy určeného operátu je pozemok registra „C“ par. č. 610/31 časťou pozemku registra „E“ parc. č. 1859, ktorý je tiež zapísaný na LV č. 2789 do vlastníctva už spomínaných osôb. Na danom pozemku sa nachádza Lamačský potok, ktorého údržbu vykonáva Slovenský vodohospodársky podnik š.p., Povodie Moravy. Na pozemku sú umiestnené dve tabule a to tabuľa Mestskej časti Lamač, ktorá označuje hranicu medzi Mestskou časťou Lamač a Mestskou časťou Záhorská Bystrica a tabuľa s nápisom Zákaz hádzania odpadu, ktorá je tam umiestnená z dôvodu, že pozemkom registra „C“ parc. č. 610/31 sa začína územie, ktoré nie je využívané a dochádza k jeho znečisťovaniu. Podľa LV sú na pozemku umiestnené skaly, svahy, rokliny a výmole, vysoké medze a iné plochy, ktoré mu neposkytujú trvalý úžitok. Na tomto pozemku sa nenachádza žiadna stavba odporcu a pozemok nie je registrovaný ani v evidencii verejnej zelene. Lamačský potok je podľa zák. č. 364/2001 Z.z. zaradený medzi drobné vodné toky. Jeho údržbu v zmysle daného zákona zabezpečuje štát. Podľa § 49 ods. 2 citovaného zákona ma ochranné pásmo potoka šírku 5 metrov od brehovej čiary. Existencia Lamačského potoka znemožňuje nielen navrhovateľovi, ale aj odporcovi daný pozemok predať, prenajať alebo nejakým spôsobom užívať. Odporca uviedol, že k užívaniu daného pozemku má právny dôvod, nakoľko je jeho podielovým spoluvlastníkom a navrhovateľovi nijakým preukázateľným spôsobom nebráni v užívaní pozemku registra „C“ parc. č. 610/31. Ďalej má za to, že majetok odporcu sa užívaním daného pozemku nerozmnožil o nové majetkové hodnoty a už vôbec nie na úkor navrhovateľa. Takisto majetok odporcu by sa nezmenšil v prípade, ak by si odporca svoje zákonné povinnosti plnil. To znamená, že užívaním pozemku registra „C“ parc. č. 610/31 nedochádza na strane odporcu k žiadnej úspore peňazí na úkor navrhovateľa, z ktorej by mohlo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia odovzdať. S poukazom na uvedené žiadal, aby súd žalobu v časti užívania pozemku registra „C“ parc. č. 610/31 zamietol.

V reakcii na vyššie uvedené podanie odporcu doplnil navrhovateľ svoj návrh podaním doručeným súdu dňa 12.2.2014, v ktorom mimo iné uviedol, že medzi účastníkmi konania je sporné užívanie parcely č. 610/31 v rozsahu 530 m². Za dôležité považuje, že uvedená parcela nepredstavuje vodnú plochu - Lamačský potok, ale s ním susediaci pozemok. Odporca podľa navrhovateľa opomína skutočnosť,

že tento pozemok sa užíva ako verejné priestranstvo a tvorí promenádu pre peších s lavičkami a chodníkom, čomu zodpovedajú aj osadené tabule. Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že odporca sa dohodol na údržbe tohto pozemku s treťou osobou. Do pozornosti dal skutočnosť, že pôvodný historický Lamačský potok na danom mieste netiekol a jeho súčasné koryto je dôsledkom vykonanej regulácie, ktorá navyše rozdelila pozemky navrhovateľa na dve časti. Tvrdenie odporcu, že navrhovateľ nie je ako spoluvlastník nijako obmedzený vo svojich vlastníckych právach tak nezodpovedá skutočnosti. Predmetný pozemok navrhovateľ nemôže oplotiť či zastavať a nie z dôvodu jeho plochy ale výlučne z dôvodu, že slúži verejnosti, osobitne dôchodcom z domova dôchodcov vo vlastníctve odporcu na prechádzky. Odporca priznáva, že je iba podielovým spoluvlastníkom pozemku registra „C“ parc. č. 610/31 no napriek tomu, užíva celý pozemok sám ako verejné priestranstvo. Práve v tomto užívaní vidí navrhovateľ bezdôvodné obohatenie odporcu, pretože ak chce odporca zriaďovať na pozemku, ktorého je spoluvlastník verejné priestranstvo, musí poskytnúť druhému podielovému spoluvlastníkovi kompenzáciu. Dodal, že promenáda pre peších - teda i verejný chodník, má charakter stavby.

Podľa § 101 ods. 1, 2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Súd vykonal dokazovanie listinami: znalecký posudok znaleckej organizácie AUDING, s.r.o. č. 15/2012 (č.l. 9-29), výpis z listu vlastníctva č. 2789, návrh odporcu na majetkoprávne vyporiadanie pozemkov v Bratislave, k.ú. C. zo dňa 6.7.2006 (č.l. 31), výzva na úradu odplaty z užívania pozemkov zo dňa 20.12.2012 (č.l. 33) ako i ostatným obsahom spisu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav:

Z výpisu z LV č. 2789 pre k.ú. C. mal súd za preukázané, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom pozemku parc. č. 1859, vedeného ako orná pôda, o výmere 3419 m², pri spoluvlastníckom podiele 1.

Z písomného materiálu odporcu vypracovaného na rokovanie Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislavy dňa 06.7.2006 ako návrhu na majetkovoprávne vyporiadanie pozemkov v Bratislave, katastrálne územie C. vyplýva, že žiadatelia o majetkoprávne vyporiadanie sú zapísaní na LV č. 2789 ako spoluvlastníci pozemku v k.ú. C., parc. č. 1859 o výmere 3419 m², každý v podiele 1. Geometrickým plánom č. 8/2006 bol z pozemku parc. č. 1859 odčlenený pozemok parc. č. 3450/9 o výmere 56 m², ktorý je zastavaný komunikáciou na ulici Havelekova. Geometrickým plánom č. 23/2006 boli z pozemku parc. č. 1859 odčlenené pozemky parc. č. 599/103, 599/104, 599/105, 599/107, 599/108, 599/109 o celkovej výmere 1835 m² na ktorých sa nachádza Dom penzión pre dôchodcov, Na barine 5, sú tam umiestnené lavičky a výmenníková stanica. Žiadatelia o majetkoprávne vyporiadanie požiadali mesto o vyporiadanie novoutvorených pozemkov formou ich odkúpenia. Na ocenenie pozemkov bol vypracovaný znalecký posudok č. 34/2006, ktorý stanovil cenu pozemkov s parc. č. 599/103, 599/104, 599/107, 599/108, 599/109, 3450/9 spolu o výmere 1483 m² na sumu 561,60 Sk/m², t.j. celkom 832852,80 Sk a pri pozemku parc. č. 599/105 o výmere 408 m² na sumu 2808 Sk/m², t.j. celkom 1145664 Sk, čo spolu predstavuje sumu 1978520 Sk. Nakoľko sú žiadatelia spoluvlastníkmi uvedených nehnuteľností každý v podiele 1, na každého pripadá suma 494 630 Sk. Mestská časť Bratislava - Lamač z 19.4.2006 s kúpou od pôvodných vlastníkov súhlasila.

Podľa znaleckého posudku č. 15/2012 znaleckej organizácie AUDING, s.r.o., odbor ekonomika a riadenie podnikov, odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov, zameraného na stanovenie výšky všeobecnej hodnoty vecného bremena na pozemku parcela registra „E“ č. 1859 k.ú. C., obec Bratislava od 25.12.2010 do 25.12.2012 bola stanovená všeobecná hodnota odplaty vecného bremena za predmetné obdobie na sumu 40.300 Eur.

Navrhovateľ listom zo dňa 20.12.2012, ktorý bol doručený odporcovi dňa 21.12.2012, vyzval odporcu na uhradenie pomernej časti odplaty za užívanie pozemkov, ktoré sú predmetom návrhu na začatie konania za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012 do 10.1.2013.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Podľa § 128 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak.

Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Z vykonaného dokazovania a následného právneho posúdenia veci dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Navrhovateľ sa žalobným návrhom v konaní domáhal zaplataenia náhrady za vecné bremeno, ktorým je zo zákona zaťažený pozemok v jeho spoluvlastníctve za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012, v celkovej sume 10.075 Eur.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že na pozemku parcely registra "E" evidovaného na mape určeného operátu - par. č. 1589 pre k.ú. Lamač, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa s veľkosťou podielu 1 sa nachádza stavba: súp. č. 2976 - penzión pre dôchodcov. Nebolo sporné, že vlastníkom tejto stavby je odporca, ktorý v súvislosti so stavbou využíva aj časť pozemkov ako priestor, na ktorom je postavená výmenníková stanica na príjazd a prístup, ako aj odstavná plocha - parkovisko, priestor pre lavičky a zeleň slúžiaca nehnuteľnosti odporcu. Sporná nebola ani skutočnosť, že odporcovi ako vlastníkovi stavby na pozemku v spoluvlastníctve navrhovateľa vzniklo dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. právo zodpovedajúce vecnému bremenu k tomuto pozemku, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou. Spornými boli nasledovné skutočnosti:

- užívanie parcely č. 610/31 odporcom v rozsahu 530 m²,

- forma odplaty za zriadené vecné bremeno, ktorú si navrhovateľ uplatňuje každé 2 roky už od roku 2006, pričom odporca má za to, že forma náhrady má mať jednorazový charakter.

Usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce, ktoré prešli do vlastníctva obce podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou sa upravuje zákonom č. 66/2009 Z.z., na základe ktorého v súlade s § 4 citovaného zákona vzniklo v prospech odporcu ako vlastníka nehnuteľností právo zodpovedajúce vecnému bremenu k pozemkom, ktorých spoluvlastníkom je navrhovateľ.

Zriadenie vecného bremena k pozemkom v spoluvlastníctve navrhovateľa predstavuje nútené obmedzenie jeho vlastníckeho práva, avšak nejde o bezodplatný vznik vecného bremena. To vyplýva i z Ústavy Slovenskej republiky, konkrétne z článku 20 ods. 4, ktorý pri nútenom obmedzení vlastníckeho práva vyžaduje poskytnutie primeranej náhrady. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. Pl. ÚS 25/04 zo dňa 25.1.2005, v ktorom súd uviedol, že vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých vznikli. I keď majú nesporný verejnoprávny prvok daný spôsobom ich vzniku a účelu, ktorému slúžia, nemožno prehliadať, že majú i významný prvok súkromnoprávny. Občianske právo definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného ako vlastníka veci, ktorého obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Zákonné vecné bremená majú rovnako tento charakter. Ich režim však nie je úplne totožný s režimom zmluvných vecných bremien, keďže sa riadi špeciálnou úpravou právnych predpisov. Nejde však o úpravu komplexnú, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim úpravou občianskoprávnou. Z ustanovení Občianskeho zákonníka vzťahujúcich sa na vecné bremená pritom vyplýva, že nositeľ oprávnenia z vecného bremena je povinný niesť primerané náklady na zachovanie, údržbu veci zaťaženej vecným bremenom, na jej opravy; už len z toho vyplýva, že zásadne nemôže užívať vecné bremeno bezodplatne, ale za určitú úplatu, ktorá zahŕňa i výdaje spojené so zachovaním veci a jej opravami a pod. Pokiaľ predmetné náklady a výdaje oprávnený z vecného bremena neznáša, získava tým bezdôvodné obohatenie. Stanovenie konkrétnej podoby odplaty je pritom vecou dohody oprávneného z vecného bremena s povinným z vecného bremena. Pokiaľ medzi nimi k takej dohode nedôjde, na návrh jedného zo strán rozhodne súd. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd za to, že navrhovateľovi patrí náhrada/odplata za vecné bremeno vzniknuté v prospech odporcu, ktorého výšku súd odvodzoval od záverov znaleckého posudku č. 15/2012 spoločnosti AUDING, s.r.o. Podľa tohto znaleckého posudku, ktorý odporca v konaní nenamietal, zodpovedá výška odplaty vecného bremena za pozemky v spoluvlastníctve navrhovateľa v období od 25.12.2010 do 25.12.2012 v sume 40.300 Eur, pričom na spoluvlastnícky podiel navrhovateľa o veľkosti 1 pripadá suma 10.075 Eur.

Námietku odporcu ohľadom neexistencie bezdôvodného obohatenia k pozemku registra „C“ parc. č. 610/31 o výmere 530 m² z dôvodu, že na uvedenom pozemku sa nachádza Lamačský potok, ktorého správu vykonáva Slovenský vodohospodársky podnik š.p., Povodie Moravy, nepovažoval súd za dôvodnú, pretože odplata za užívanie predmetného pozemku nebola touto žalobou uplatnená. Predmetom znaleckého posudzovania bola parcela registra „E“ č. 1859 o výmere 3269 m² a nie posúdenie všeobecnej hodnoty vecného bremena na pozemku registra „C“ parc. č. 610/31 o výmere 530 m². Okrem uvedeného súd dodáva, že z výpisu predmetnej parcely z katastra nehnuteľností vyplýva, že ide o druh pozemku: ostatné plochy čo znamená, že daný pozemok nemá charakter vodného toku. Skutočnosť, kto udržiava tento pozemok je irelevantná (§50 ods. 1 a § 63 zák. č. 364/2004 Z.z.).

Medzi účastníkmi konania bolo sporná výška náhrady za zákonné vecné bremeno. Odporca bol názoru, že táto odplata má mať formu jednorazovej odplaty z dôvodu že ide o časovo neobmedzené vecné bremeno, kým navrhovateľ bol názoru, že vecné bremeno je v danom prípade časovo obmedzené vymedzením okamihu ukončenia jeho trvania - do času vykonania pozemkových úprav.

Spôsob stanovenia všeobecnej hodnoty majetku je upravený vo vyhláške MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Táto vyhláška okrem iného ustanovuje metodiku výpočtu všeobecnej hodnoty vecného bremena v závislosti od toho, či vecné bremeno je alebo nie je časovo obmedzené (Príloha 3 písmeno F vyhlášky). Pri oboch druhoch vecných bremien je základom

výpočtu kapitalizácia hospodárskej ujmy, avšak pri časovo obmedzenom vecnom bremene je základom výpočtu vymedzený časový úsek(čo by bolo v danom prípade obdobie dvoch rokov od 25.12.2010 do 25.12.2012), kým pri časovo neobmedzených vecných bremenách sa namiesto vymedzeného časového úseku vychádza z pevne stanoveného časového úseku 20 rokov.

Vecné bremeno v prejednávacom prípade vzniklo zo zákona č. 66/2009 Z.z., a to od nadobudnutia jeho účinnosti (1.7.2009). Keďže navrhovateľ si uplatnil náhradu za vecné bremeno za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012, požadovaná náhrada za obdobie 2 rokov nemohla presiahnuť náhradu za jednorazové vecné bremeno vo výške 20 násobku ročného plnenia, preto súd vyhodnotil túto námietku odporcu za irelevantnú.

Navrhovateľ si v konaní popri žalovanej istine uplatnil voči odporcovi i nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10.075 Eur odo dňa 11.1.2013 do zaplatenia. Počiatok omeškania odporcu s plnením vyvodzoval od výzvy na úhradu odplaty za užívanie pozemkov zo dňa 20.12.2012, ktorá bola odporcovi doručená dňa 21.12.2012 a v zmysle ktorej odporcu vyzvala na úhradu odplaty vo výške 10.075 Eur najneskôr do 10.1.2013.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., (účinný ku dňu 11.1.2013) ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd priznal navrhovateľovi spolu s uplatnenou istinou i úroky z omeškania v uplatnenej výške, ktoré považoval za súladné s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa 11.1.2013, ako dňa nasledujúceho po dni stanovenom v písomnej výzve navrhovateľa zo dňa 20.12.2012, ktorá bola preukázateľne doručená odporcovi dňa 21.12.2012 a ktorou navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie odplaty za užívanie pozemkov za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012 najneskôr do 10.1.2013.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného zákonného ustanovenia a navrhovateľovi s plným úspechom v spore priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 604,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 2.005,64 Eur, ktoré pozostávajú zo 6 úkonov právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia á 270,54 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, 2. podanie žaloby á 270,54 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, 3. vyjadrenie vo veci samej doručené súdu dňa 12.2.2014 á 270,54 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, 4. vyjadrenie vo veci samej doručené súdu dňa 14.11.2014 á 270,54 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, 5. účasť na pojednávaní dňa 23.10.2014 á 270,54 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, 6. účasť na pojednávaní dňa 22.1.2015 á 270,54 Eur + režijný paušál 8,39 Eur a DPH 20% (334,27 Eur), podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z.

Uvedené trovy uznal súd za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 pís. a) citovanej vyhlášky na sumu 270,54 Eur.

O lehote na splnenie povinnosti uloženej vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p..

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnemu zástupcovi navrhovateľa súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.